

Tale om, at Eydendet skal have den Ret tilbage, som det mistede i 1841 uden nogen Forargelse, træder det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds, forarget op paa Pantekreditorernes Vegne og siger: Skulle de stائفels Pantekreditorer virkelig vige for Eydendet? Denne Forargelse er ikke meget værd. Naar det ærede Medlem ikke har andet at være vred over i vort Forslag, føler jeg mig ganske trøstet.

N. S. Larsen: Den ærede Ordfører kunde ikke forstaa, at man kunde sige, at en Ejendom ophører at drives for Husbondens Regning, naar der er gjort Udlæg for et mindre Beløb. Jeg siger ikke, at en Ejendom ophører at drives for Ejerens Regning i noget som helst Tilfælde af Udlæg i den; men det er den ærede Ordførers Sprogbrug, og efter den Sprogbrug kan det meget godt ske, at en Ejendom ophører at drives for Ejerens Regning, skønt det kun drejer sig om Smaabeløb. Der er jo intet til Hinder for, at en Pantekreditor, som har Renter til gode, kan lade sig indsatte i Besiddelsen af Ejendommen, og saa har man jo et af de Tilfælde, i hvilke Forslaget vil slaa fast, at Eydendet maa gaa sin Vej. Hvad „velerhvervede Rettigheder“ angaar, vil jeg anmode den ærede Ordfører om noget nærmere at overveje, hvad dette Udtryk betegner. Den ærede Ordfører mente, at Eydendet i 1841 havde mistet velerhvervede Rettigheder; men det passer jo slet ikke, eftersom Eydendets Ret var en obligatorisk, en blot personlig Ret. Her er derimod Tale om reelle eller tinglige Rettigheder, og naar man vil berøve en Mand saadanne Rettigheder, som han har erhvervet i Overensstemmelse med Loven, saa er det af alle juridiske Forfattere her til Lands blevet erkendt for at være et utilbørligt Indgreb i en uantastelig Retsfare. Om obligatoriske Rettigheder gælder noget andet; der hersker ikke mellem dem som mellem de tinglige Rettigheder en bestemt Rangfølge, og det er først, naar de gaa over til at blive reelle eller tinglige, at der for Lovgivningsmagten opstaar Spørgsmaal om at respektere dem i Overensstemmelse med Grundlovens § 82.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Efter at der ved den paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning var afgivet 32 Stemmer for Forslaget, ingen imod — altsaa et utilstrækkeligt Stemmeantal — blev

der ved Navneopraab, som nedenstaaende Liste nærmere uddiiser, afgivet 39 Stemmer for Forslaget, ingen imod; 8 stemte ikke, 66 vare fraværende.

Sa:

Olsen, Paulin, C. Rasmussen, L. Rasmussen, Reij, Reventlow, Rosager, Rosleff, Rørdam, Scharling, Staarup, Stov, Trier, Winblad, Wulff, Zahle, Aaberg, Andersen, S. Bojesen, Bramsen, Byriel-Jensen, Bønløkke, Alf. Christensen, S. C. Christensen, P. Christensen, C. Christiansen, Colding, C. Hage, Hammerich, H. Hansen, Ole Hansen, P. Holm, Svend Høggsbro, Hørdum, S. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds), Kædet, Leth-Espensen, Mølgaard-Nielsen og Th. Nielsen.

Stemte ikke:

Alberti, Berntsen, F. Bojsen, K. Clausen, H. Holm, Højmark, N. S. Larsen og Neergaard.

Fraværende med Orlov:

Scavenius (syg), Wistoft, Bertelsen (Bejse. Amts 5te Valgkreds), Bluhme, K. Jensen (Hjørring Amts 2den Valgkreds), Krabbe og Lund (syg).

Fraværende:

Dusen, Døsen, Ar. Pedersen, N. Pedersen, P. Pedersen, Ravn, Sloth, S. Sørensen, S. Sørensen, A. Thomsen, T. Thomsen, Trolle, Wagner, Bardenfleth, Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds), Blem, Buft, Bøtter, L. Christiansen, Dalsgaard, Dinesen, Fogtmann, Frederiksen, Gulbrandsen, S. Hage, Oscar Hansen, K. Hansen, Henriksen, A. Jensen, Harald Jensen, S. H. Jensen, S. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds), K. Jensen (Svendborg Amts 4de Valgkreds), N. Jensen, N. Chr. Jensen, N. S. Jensen, Johansen, Jørgensen, H. Jørgensen, S. L. Jørgensen, K. Jørgensen, P. Jørgensen, M. Klausen, Klein, Kvist, Th. Larsen, Lohmann, Lütichau, S. Madsen, P. Madsen, Markvorsen, Meyer, Møestrup A. Nielsen, S. Nielsen, M. Nielsen, K. Nielsen, Nørhøve.

Formanden (Sofus Høggsbro):

Efter Udsalbet af Afstemningen har der ikke fundet nogen gyldig Beslutning Sted, og Afstemningen maa derfor udsættes til en følgende Dag.